

סדר כוונת הרי"ו ברוך אתה

הרי"ו הם הם אותה הבחינה. ואומר הרב שמכל בחינה ובחינה נעשה בה רי"ו. והם :

א' דעת ק"ל, בברוך שנכוין רי"ו א' לה' אחרונה, ועוד אחד למלכות שבבריאה, הרי ב' רי"ו בתיבת ברוך.

והם נמשכים על ידי א' דקנ"א בציור רי"ו וממנה ג' ס"ג ולי' אותיות גימ' רי"ו ועוד ג' יתרים. ועוד ו' לגבי ה' של הכריעה א', ה' בציור רי"ו עם ה-ו' הרי רי"ו.

ב' ועוד בחינה שניה והם כ"ב אתון ג' רי"ו בתיבת אתה, א' כנגד כ"ב אתון א"ת ד-אתה. ב' כנגד מנצפ"ך ה' ד-אתה, הרי רי"ו ב', ג' ועוד רי"ו אחד כנגד כל תיבת אתה הכולל שניהם, הרי ג' רי"ו בתיבת אתה.

והם נמשכים על ידי א' דקס"א בציור רי"ו וממנה ג' ע"ב הרי רי"ו ועוד י' לגבי ה' דכריעה ב' ה' בציור רי"ו ועוד י' הרי רי"ו.

בתיבת ברוך אנחנו ממשכים ב' רי"ו.

1) **ראשון** הוא ג' ע"ב הנמשכים מה-דעת ק"ל דנוק' ל-חג"ת דנוק', הנה רי"ו ראשון, וזה לנוק' שבאצילות ה' אחרונה שתחת היסוד.

2) ואח"כ ממשכים את אותו הרי"ו ג"פ ע"ב הנ"ל לנוק' שבבריאה הנקראת אדנות, ורי"ו זה עם י"ב אותיות אדני"י מלא הרי גימ' ברוך. וזה הרי"ו השני.

3) ויש עוד ב' פעמים רי"ו בציור ובגימ', אך אלו מורים על מקור המשכת ב' הרי"ו האלו הנ"ל. ואע"פ שבשעה"כ הם אחרי ב' הרי"ו העיקרים, בסידור הם מסודרים לפני, מפני שהם מקור ההמשכה שלהם. ראה בסידור וכן בשעה"כ.

בתיבת אתה אנו ממשכים עוד ג' רי"ו.

1) **הראשון** כנגד א"ת של אתה, כ"ב אתון כל אות כלולה י' ספירות הרי רי"ך פחות ד' שורשים של גיכ"ק שהם אותיות החכמה הרי רי"ו. והוא רמוז⁸ בא' של אתה בציור רי"ו.

2) **השני** כנגד ה' של אתה והם המנצפ"ך, הוי"ה⁹ צפ"ך גימ' רי"ו והמ"ן כבר מותקו במילת ופ"י, גימ' מ"ן. והוא רמוז בת' של אתה בציור רי"ו.

3) **השלישי** כנגד שניהם במילת את"ה שניציר אותה¹⁰ אהי"ה שהוא גימ' כ"א, י' פעמים הרי רי"ו ועוד ו' אותיות מילוי קס"א הרי רי"ו שלישי.

שגם ממשכים את השפע ו"ק והרי"ו מא' דקנ"א גם לנוק' שבבריאה. ראה כתב יד. רי"ו אדרעי.

⁵ ממטה למעלה

⁶ עיין ש"ש ג' דף קכ"ג ע"ד אות א' שניה: ... ועל ידי הארת הנז' הנמשכים לה בדעת שלה שהוא ע"ב ק"ל הנז' יש לה כח לעלות היא וכל היכלי בייע לאצילות ע"ש.

⁷ כולל כל ההמשכות שהמשכנו לז"א ולנוק' שבאצילות כנ"ל. ומהדעת ק"ל שבדעת דנוק' שבבריאה ג' ע"ב לחג"ת שבה הרי רי"ו שני עם י"ב אותיות מילוי אדני"י הרי ברוך.

⁸ הרי"ו מכ"ב אתון מא-ת של אתה, ורמוז בא' של אתה. בציור רי"ו.

⁹ הנה הוי"ה רומזת למנצפ"ך הממתק, והמתמתק הוא רק צפ"ך שהמ"ן ממותק כבר.

¹⁰ א"ה של אתה הם א"ה של אהי"ה ואות ת' נציר אותה י"ה והם י"ה של אהי"ה. לפי כתב יד מוהר"ח ה' של אתה היא ה' ראשונה של אהי"ה. וזה מסומן שם, ודלא כמשנת חסידים שכתב שהיא ה' אחרונה של אהי"ה ע"ש.

מה שאנו עושים בכוונת הרי"ו בתפילה שחרית דראש השנה, הוא רק המתקה הגבורות ולא ביטולן. כמו שכתב הרב בשעה"כ פעמיים¹. וזה אנו עושים בכריעות וזקיפות ראשונות. וצריך לכוון בחמש פעמים רי"ו, שניים בתיבת ברוך, ושלושה בתיבת אתה. והוא לתת כח לנוק' שבבריאה לעלות בזקיפות, בה' מקומות בז"א.

שעה"כ דף צ"ב ע"ג: ... והנה בתחלה נקדים לך הקדמה א' והיא כי אין שינוי וחילוק בין כוונת ברכת אבות שבימי החול לימי ר"ה אלא בעניין כוונת הרי"ו שאנו מוסיפין לכוין ביום ר"ה בכל בחינה ובחינה בברכת אבות... ע"כ. ע"ש.

הנה הרב מגלה שהרי"ו הם בכל בחינה ובחינה בברכת אבות והם 1) דעת ק"ל ב-ברוך, והם ב' רי"ו². 2) ובכ"ב אותיות לעשותה פרוץ ב-אתה, וכאן, ג' רי"ו. הרי ה' רי"ו מבי בחינות.

שעה"כ דף צ"ג ע"ד: ... אתה עתה צריך לכוון כי אחר שכבר נמשך בה בחי' דעת ק"ל בהיותו עדיין בסוד נקודה אנו צריכין לתת בה כח להעשות פרוץ שלם אח"כ (באטב"ח) והנה אין הפרוץ נעשה אלא ע"י האותיות כנודע... ע"כ. ע"ש.

הנה ב' הבחינות: א' ב-ברוך - דעת ק"ל. ונעשה שם ב' רי"ו. ב' ב-אתה - כ"ב אותיות³ וה' מנצפ"ך כח לעשות פרוץ, ונעשה כאן ג' רי"ו.

ראשית על ידי כריעה ראשונה אנו ממשכים שפע לוי"ק דז"א⁴, כדי שימשך לנוק' ה' אחרונה של ההויה, שתחת היסוד באצילות, דעת ק"ל, בכריעה ראשונה. ובתיבת אתה, נמשך לז"א הארת הג"ר והוא ימשך הארתם לנוק' ה' אחרונה וכ"ב אותיות לבניין פרוצה, בכריעה השניה. ואז הנוק' ה' תתאה, נקודה השניה⁵, תמשך הארות אלו לנוק' שבבריאה שהיא שם אדני"י, לתת לה כח לעלות⁶ בזקיפות בשם הויה עד כנגד החזה, שהוא מקום הנוק' נקודה השניה מלמעלה למטה. (כנודע שאנו מעלים את הנוק' בכריעות וזקיפות). ואנו מוסיפים בראש השנה בשתי כריעות ו' לגבי ה', ו-י' לגבי ה' אנו מציירים ה' פעמים רי"ו, ב' ב-ברוך וג' ב-אתה.

הנה בכריעות וזקיפות ראשונות בהם מכוונים בחינות הרי"ו יש הרבה כוונות שמספרם רי"ו, אך הרב בשעה"כ דף צ"ד ע"א כותב שיש רק ה' רי"ו עיקריים ב' בתיבת ברוך, וג' בתיבת אתה, ושאר

¹ שעה"כ דף צ"ג ע"ג. שורה י"ב וכן שעה"כ דף צ"ג ע"ד בשליש האחרון.

² ראה לעיל שביארנו לפי סידור כתב יד המיוחס לרי"ו אדרעי המובא בספר על הרי"ו של מו"ר הרב מרדכי עטיה שליט"א שרי"ו הראשון הוא התפשטות הדעת קל בחג"ת של נוק' ה' אחרונה. ואחר שנעביר את כל הדעת קל והדרך לנוק' שבבריאה. מתפשטת מהדעת קל בחג"ת שם בבריאה ג' ע"ב הרי רי"ו שני ושניהם מהדעת קל. ועם י"ב אותיות אדני"י מלא, הרי מנין ברוך.

³ הנה בדף צ"ג סוף ע"ב, הביא הרב שאת"ה רומז לכ"ב אותיות הניתנות לה' שהיא הנוק'.

⁴ והוא מה שנכנס ב-אחד ד-שמע, ו"ק דגדלות דאימא לחב"ד חג"ת. כאן בברוך להורידם לחג"ת נה"י. ועוד מא' דקנ"א שביסוד דאימא בציור רי"ו (ש"ש ג' דף קכ"ג ע"ד באמצע. וכן שעי' הפסוקים דף ט"ו ע"ב). וכן נמשך מא' זו ג' ס"ג ושלושים אותיות גימ' רי"ו ועוד ציור ו' לגבי ה', ציור רי"ו. ועל ידם נמשך הדעת ק"ל שממנה רי"ו ראשון כל זה לה' אחרונה תחת היסוד באצילות, וממנה הכל נמשך למלכות שם אדני שבבריאה, דעת קל, ומהדעת קל לחג"ת, ואז נעשה רי"ו ב' בבריאה. וצריך להבין

4) וכמו בברוך נכוין את מקור ההמשכה לפני כן. ראה בסידור וכן בשעה"כ¹¹. [זהו מקור השפע מהא' דקס"א שהיא בצירור רי"ו, ג' ע"ב והם רי"ו, ועוד צירור רי"ו היוצא מיי לגבי ה' בצירור רי"ו עם הי' הרי רי"ו זהו מקור ההמשכה כנ"ל בברוך שמכוונים אותו בתחילת תיבת אתה].

הנה עד כאן בפשטות נראה שמה שנותן כח לנוק' שבבריאה לעלות הוא רק דעת ק"ל ועוד ה' הרינו שהמשכנו לה אך בהמשך נראה שיש עוד בחינות במסגרת הרי"ו שהם הם הכח האמיתי לעלות הנה בשעה"כ דף צ"ד ע"א מבאר הרב שיש להמשיך לה הארות מ-ה' מקומות בז"א שיש בהם הוי"ה אדנ"י כמבואר בתיקונים דף ל"ד ע"ב

וז"ל שעה"כ דף צ"ד ע"ב בקיצור: ... וגם ממשיכים בתיבת ברוך אתה לנוק' שבבריאה, הארות מ-ה' מקומות בז"א, שהיא עולה אלהם בזקיפות, להאיר לה כדי שיהיה לנוק' שבהיכל ק"ק דבריאה כוח לעלות באותם מקומות בזקיפות. הארות אלו הן בחינות הוי"ה אדנות, גימ' צ"א ומוסיפים קכ"ה (מהחסדים), חוץ מהמלכות ששם אדנ"י מלא, וכן חוץ מהתפארת ששם זה ג' מ"ב) והם גימ' רי"ו. ה' הארות אלו נמשכות. ד' בברוך, וא' באתה. ואם נתבונן עוד נראה שיש עוד נתינת כח לעלות והוא:

שעה"כ דף צ"ד ע"ב: ... ונמצא כי תכלית כל הנזכר תכוין להוריד יי של הוי"ה שבז"א וביו"ד זו נכללת הוי"ה א' שלימה ולהורידה אל אות א' של אדנ"י כדי להעלותה עד החזה וגי' אותיות דנ"י נכללין באות א' של אדנ"י ואינם ניכרים שם ותכוין כי יורד שם אהי"ה דיו"ד והא' זו של אדנ"י נעשית שם אהיה דאלפין וזהו כללות ב' תיבות ברוך אתה... ע"כ.

הרי המשכה חדשה וגם היא להעלותה, והיא מחכמה יי לאות א' ד-אדנ"י הוי"ה שלמה ועוד אהי"ה דקס"א ועל ידם נהפכת א' זו לשם אהי"ה דקמ"ג. ואומר הרב וזהו כללות ב' תיבות ברוך אתה. ואם נתבונן שמקור הרי"ו ב-ברוך היה א' ד-קנ"א ומקור הרי"ו ב-אתה היה א' ד-קס"א, הרי כאן השלמה ג' אהי"ה במילוי יודי"ן אלפי"ן ההי"ן שהם יחד גימ' תנ"ה וכמו הגימ' של ה' פעמים הוי"ה אדנ"י-צ"א הרי גם כן תנ"ה להורות מה באמת הכח שנותנים לנוק' שבבריאה לעלו והוא הג' אהי"ה שורש הכל.

ובסידור דף י"ח ע"א למעלה: ... להמשיך מחכמה דז"א (שהיא יי) הוי"ה פשוטה וקס"א לאלף דאדנ"י ואלף זו נעשית קמ"ג. ע"כ. וכאן צירור הכוונה.

כאן היא הכוונה בסידור בדף י"ח רע"א והיא מה שכתב ונמצא כי תכלית. הנה לפני כן כתוב בסמוך כוונת מיתוק של ה-ה' על ידי יי. וכוונה זו היא בסידור דף י"ז ע"ב למטה, והיא למתק הדינים. ומכאן שאין קשר להמשך הכתוב "ונמצא כי תכלית כל הנזכר וכו'" אינה על מה דסמך לעיל. אך בפריע"ח הסדר הוא אחר וז"ל:

פריע"ח דף קל"ד ע"ד: ... הרי לפניך ה' בחינות, שעולה המלכות בהם, ותכוין כי ד' בחינות, יאהדו"נהי, שהם עד החזה, עולים עיי' ה' לגבי ו', ועיי' ה' לגבי י', עולה בחי' ה' של הוי"ה אדנ"י שבחסד וגבורה:

הנה עתה כללות כל זה הוא, להוריד יי של הוי"ה, הכולל ד' אותיות הוי"ה כנ"ל, ולהורידה אל אלף של שם אדנ"י, כדי להעלותה עד החזה, וגי' אותיות דנ"י נכללין באות א', ואינן ניכרים שם. ותכוין כי יורד שם מלוי יודי"ן דאהיה, ונעשין א' זו של אדנ"י, אהיה במילוי אלפין וזהו כללות ברוך אתה: ע"כ ע"ש.

הרי שבפריע"ח הסדר הוא נכון וזה על מה סמך ליה לעיל ממנו וזה נלמד בכוונה ודלא כסדר שעה"כ. הרי שתכלית הכל הוא עניין ה' פעמים הוי"ה אדנ"י שהם גימ' תנ"ה וכן יוצאים מג' אהי"ה במילוי יודי"ן ואלפי"ן וההי"ן, גם כן גימ' תנ"ה. ועוד להשלמת הבנה זו יש כוונה המובאת בשעה"כ ועושים אותה גם בסידור והיא.

שעה"כ דף צ"ד ע"ב: ... ותכוין כי ה' פעמים שם יאהדונה"י הנ"ל הם בגי' תנ"ה והוא אשור תנה הודך על השמים גם ר"ת אשר תנ"ה הודך הוא אותיות את"ה והענין הוא כמש"ל כי תיבת אתה צריך לציירה בצירור אהיה והנה כשתמלא שם אהי"ה הזה בגי' מלוי"ן שבו שהן יודי"ן ההי"ן אלפין יהיו בגי' תנ"ה. ותכוין כי על ידי אלו המילוי"ן דאהי"ה העולים בגימטריא תנ"ה עולה הנקבה בה' שמות יאהדונה"י הנ"ל שהם גי"כ בגי' תנ"ה.

הרי הכוונה המסכמת את ה-ה' רי"ו והיא מופיע מיד אחר הרי"ו השלישי של אתה. והיא מקשרת בין ה-ה' רי"ו שנמשכו עיי' קנ"א וקס"א בב' בחינות ב-ברוך אתה, ובין ה-ה' אהי"ה במילוי יחד עם כוונת המשכת הקמ"ג, ובין ה' פעמים הוי"ה אדנ"י, והקשר הוא גימ' תנ"ה. הרי שהנותן כח האמיתי הם ג' אהי"ה במילוי. וצריך לשים לב שבסידור הרי"ו אדרעי המובא צילום צירור בספר של מו"ר הרה"ג הרב מרדכי עטיה שליט"א צייר שם ה' פעמים הוי"ה אדנ"י אחר כוונה זו ב-אתה. ואמר על זה מו"ר שכך נראה לו שצריך להיות אלא שלא יש סידורים היום מסודרים כך.

סידור דף כ"א ע"א: ... ויכוין כי חמשה עליות דהוי"ה (אדנ"י) הנ"ל גימ' ק"ל והי"פ אדנ"י גימ' שכ"ה להמתיק את הק"ל ושכ"ה דינים. ע"כ.

מכאן נוכל להבין מפני מה בעליות ממשיכים עוד פעם לנוק' העולה הוי"ה אדנ"י, בעצמות, הרי קבלה הארה מהם שיהיה לה כח לעלות, לפי זה מובן לפי הרש"ש מה שממשיכים לה העצמות בעליות הוא כדי למתק.

ובזקיפות, היא עולה ואנו ממשיכים לה הארות בבחינת הוי"ה אהיה, והם גימ' רי"ו, ד', בזקיפה ראשונה, וגי', בזקיפה שניה. ועיי' זה, וגם עיי' העצמות הוי"ה אדנות הנ"ל, הנוק' שבבריאה עולה בז' מקומות עד אחורי קשר של תפילין שבכתר ממותקת. עיין שעה"כ דף צ"ג ע"ג עד צ"ד ע"ד, וכן בסידור ט"ז ע"א עד כ"א סע"א.

ראה צירור הכוונה בסידור. כאן זה בחינת מיתוק וגם כוח לעלות.

עוד בתיבת אתה אחר הרי"ו השלישי כתב בסידור למלאות האהי"ה (של צירור אתה ברי"ו הג') בגי' מילויים והם בגימ' תנ"ה ולהמשיך לנוק' ועל ידם תעלה הנוק' בזקיפות בה' מקומות בהוי"ה ואדנ"י גימ' תנ"ה¹².

¹² לפי כתב יד סידור הרב אדרעי שהביא צילום שלו מו"ר הרב מרדכי עטיה בספרו עטרת מרדכי על הרי"ו, ה' פעמים הוי"ה אדנות סידור אותם אחרי הרי"ו שבתבת אתה. ונראה למו"ר יותר נכון הכוונה כך.

¹¹ גם ג' רי"ו אלה הם עיקריים והם נמשכים מא' דקס"א וגי' ע"ב וצירור רי"ו יי לגבי ה'. וזה מורה שהרי"ו באים מאימא עוברים דרך ז"א וניתנים בנוק'.